

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku I.G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o deputat węglowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 6 lutego 2020 r.,

skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt III AUa [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] wyrokiem z dnia 7 marca 2018 r., wydanym na skutek apelacji wniesionej przez ubezpieczoną I.G. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. z dnia 16 maja 2017 r., zmienił ten wyrok w punkcie 1. i zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do wypłaty na rzecz ubezpieczonej deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego za okres od dnia 1 marca 2003 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot ekwiwalentu za okres od marca 2003 r. do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania w sprawie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 marca 2018 r., zaskarżając ten wyrok i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, to jest art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przez przyjęcie, że nie ma on zastosowania do wypłaty ekwiwalentu za deputat węglowy, o którym mowa w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz.U. Nr 84, poz. 948 ze zm.).

Powołując się na tak sformułowany zarzut kasacyjny, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c., skarga kasacyjna nie przysługuje między innymi w sprawach o deputaty lub ich ekwiwalent. Przedmiotem sporu (a następnie zaskarżenia) w niniejszej sprawie była zasadność roszczenia ubezpieczonej o wypłatę (za okres od dnia 1 marca 2003 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.) ekwiwalentu pieniężnego za przysługujący jej deputat węglowy, do którego prawo nabyła na podstawie art. 74 powołanej przez skarżącego w podstawie zaskarżenia ustawy z dnia 8 marca 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”. Tak też przedmiot sporu określiły Sądy obu instancji w komparycji swoich orzeczeń.

Zdaniem Sądu Najwyższego, określony w takich sposób przedmiot sporu bez wątplenia mieści się w pojęciu „sprawy o deputaty lub ich ekwiwalent”, użytym w art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c., określającym przedmiotowo rodzaje spraw, w których skarga kasacyjna jest niedopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2007 r., I PK 280/06, LEX 948795).

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji swojego postanowienia.